

خان ننه (مادر بزرگ)

مادر بزرگ کجا ماندی	خان ننه، هایاندا قالدین
الهی من قربونت بشم	بنله باشیوا دولانیم
دیدى من چطور گمت کردم!	نئجه من سنى ایتیردیم!
دیگه مانند تو برام پیدا نمیشه	دا سنین تاینن تاپیلماز
روز مرگ تو عمه آمد	سن اولن گون، عمه گلدی
منو به ده دیگری برد	منی گتدی آیری کنده
من بچه بودم هیچ نمی فهمیدم	من اوشاق، نه انلیایدیم؟
با بچه ها (در آن ده) سرمو گرم کرده بودم	باشیمی قاتیب اوشاقلار
چند روز من آنجا ماندم	نئچه گون من اوردا قالدیم.
وقتی برگشتم دیدم:	قاییدیب گلنده، باخدیم
رختخوابتو جمع کردند	یئریوی بیغیشدیریبیلار
نه خودت هستی و نه رختخوابت	نه اوزون و نه یئرون وار
پرسیدم: مادر بزرگ من کو؟	«هانی خان ننه م؟» سوروشدوم
گفتند که مادر بزرگت رو	دئیلر که: خان ننه نی
به کربلا بردند	آپاریبلا کربلایه
که شفایش را از آنجا بگیرد	که شفاسین اوردان آلسین
سفرش سفر طولانی هستش	سفری اوزون سفردی
یکی دو سال طول میکشه تا برگرده	بیر ایکی ایل چکر گلینجه
از ته دل خیلی گریه کردم	نئجه آغلارام، یانیخلی
چند روز همونجور داد و حیغ میکشیدم	نئچه گون ائله چیغیردیم
به طوری که صدام گرفته بود	که سسیم، سینم توتولدی

اگر من پیش مادر بزرگ نباشم	او، من اولماسام یانیندا
به هیچ جا نمیروم	اوزی هئچ یئره گئدنمز
این سفر چطور شد که بدون من	بو سفر نولوبدی من سیز
خودش تنها ره سپار شده	أوزی، تک قویوب گئیدی ؟
از همه بدم اومده بود	هامیدان آجیخ ائدرکن
و به همه رو ترش می کردم	هامیا آجیخلی باخدیم
بعدها بهانه کردم که من هم	سورا باشلادیم که: من ده
به دنبالش میروم	گئدیرم اونون دالینجا
گفتند: تو هنوز سنت کمه	دئدیلر: سنین کی تئزدیر
بر سر مزار امام	امامین مزاری اوسته
بچه ها رو راه نمیدند(بچه ها رو نمیشود برد)	اوشاغی آپارماق اولماز
تو یک بار قران رو کامل ختم کن	سن اوخی، قرآنی تئز چیخ
شاید تا وقتی که تو قران رو ختم میکنی	سن اونوی چیخینجا بلکه
مادر بزرگ هم از سفر بیاید	گله خان ننه سفردن
با عجله و شتاب	تله سیک، راوانلاماقدا
قران رو تمام کردم	اوخویوب قرآنی چیخدیم
که برای تو(مادر بزرگ) بنویسم: که الان بیا	که یازیم سنه: گل ایندی
من قران رو تموم کردم	داها چیخمیشام قرآنی
موقع آمدن برام سوغاتی بیار	منه سوقت آل گلنده
اما هر وقت که برات نامه مینوشتم	آما هر کاغاذ یازاندا
چشمان پدرم پر اشک می شد	آقامین گوژی دولاردی
تو هم که نیامدی	سنده کی گلیب چیخمادین

نچه ایل بو انتظار لا

گونى، هفته نی ساياردیم

تا یاواش یاواش گوز آچدیم

آنلادیم که، سن اولوبسن!

...

بیله بیلمیه هنوزدا

اوره گیمده بیر ایتیه وار

گوزوم آختارار همیشه

نه یاماندی بو ایتیکلر

...

خان ننه جانیم ، نولیدی

سنی بیرده من تاپایدیم

او آیقلار اوسته ، بیرده

دؤشه نیب بیر آغلایایدیم

کی داها گنده نمییه یدین

...

گنجه لر یاتاندا ، سن ده

منی قوبونو آلاردین

نجه باغریوا باساردین

قولون اوسته گاه سالاردین

...

آجی دونیانی آتارکن

ایکیمیز شیرین یاتاردیق

چندین سال در این انتظار

روز ها و ماهها رو می شمردم

که کم کم درک کردم

فهمیدم که تو مرده ای

بفهمی و نفهمی هنوزهم

در دلم گمشده ای هست

همیشه چشمانم او را جستجو میکنند

چه سختند این گمشده ها

خان ننه جانم ، چه می شد

دوباره تو را پیدا می کردم

دوباره روی آن پاها

می افتادم و گریه می کردم

تا بلکه نمی توانستی بروی

شبها وقتی می خوابیدیم ، تو هم

مرا در آغوشت به خود می فشردی

از جان و دل به آغوشم می کشیدی

گاهی روی بازوهایت می انداختی

در حالی که دنیای تلخ را رها می کردیم

دو تائی چه شیرین می خوابیدیم

یوخودا (لولی) آتارکن
سنی من بلشدیره ردیم
گنجه لی ، سو قیزدیراردین
اؤزووی تمیزلیه ردین
گننه ده منی اؤیه ردین
هئچ منه آجیقلامازدین

...

ساواشان منه کیم اولسون
سن منه هاوار دوراردین

...

ائله ایستیلی او ایسته
داها کیمسه ده اولورمو ؟
اوره گیم دئییر کی : یوخ - یوخ
او ده رین صفالی ایسته
منیم او عزیزلیغیم ته
سنیله گندیب ، توکندی

...

خان ننه اؤزون دئییردین
کی : بهشت ده ، الله
وئره جه ک نه ایستیور سن
بو سؤزون یادیندا قالسین
منه قولینی وئریسه ن

...

وقتی در خواب با خیس کردن جام
ترا آلوده می کردم
شب آب گرم می کردی
خودت تمیزم می کردی
باز هم منو می بوسیدی
هیچ دعوام نمی کردی

هر کس دعوام می کرد
از من حمایت می کردی

آن علاقه و دوست داشتن
در کی دیگه ایم پیدا می شه؟
دل من می گوید : نه نه
آن علاقه عمیق با صفا
همانند دوران عزیزی من
همراه تو رفت و تمام شد

خان ننه خودت می گفتی
که : خدا در بهشت
به تو هرچه می خواهی خواهد داد
این حرفت را به خاطر داشته باش
وعده اش را به من داده ای

اگر چنان روزی داشته باشم
می دانی از خدا چه می خواهم من ؟
به حرفم خوب گوش کن ؛
دوران کودکی را در کنار تو

خان ننه وای چه می شد
دوران کودکی را پیدا می کردم
دوباره به تو می رسیدم
دوباره بغلت می کردم
با تو می گریستم
در حالی که دوباره کودک می شدم
در آغوشت می خوابیدم
اگر چنان بهشتی وجود داشته باشد
دیگر من از خدایم
چیز دیگری نمی خواستم

ائله بیر گونوم اولورسا
بیلیرسن نه ایستیه رم من ؟
سؤزیمه درست قولاق وئر :
سن ایله ن اوشاخلیق عهدین

...

خان ننه آمان ، نولیدی
بیر اوشاخلیغی تاپایدیم
بیرده من سنه چاتایدیم
سنیلن قوجاقلاشایدیم
سنیلن بیر آغلاشایدیم
یئنیدن اوشاق اولورکن
قوجاغیندا بیر یاتایدیم
ائله بیر بهشت اولورسا
داها من اؤز الله هیمدان
باشقا بیر شئی ایسته مز دیم